

מ"ת 45998/08/23 - מדינת ישראל - פמ"ד (פלילי) נגד יניב ברדה (עציר)

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 45998-08-23 מדינת ישראל נ' ברדה(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 341776/2023

לפני
המבקשת
נגד
המשיבים

כבוד השופט נסר אבו טהה
מדינת ישראל - פמ"ד (פלילי)

1. יניב ברדה (עציר) ע"י ב"כ עו"ד חן בן חיים
2. אורי עטיה
ע"י ב"כ עו"ד נס בן נתן

החלטה

1. בפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם וזאת על רקע כתב אישום, המייחס להם לכאורה ביצוע עבירה בנשק (נשיאה והובלה)- עבירה לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין; גניבה בנסיבות מחמירות (נשק) - עבירה לפי סעיף 384א(ג) לחוק, התפרצות וגניבה ממקום מגורים- עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק - עבירות מיום 03.08.2023.

2. על פי המתואר בעובדות כתב האישום בין המשיבים לבין נ.פ. (להלן: "המתלונן") אין היכרות מוקדמת. המתלונן ואשתו מתגוררים ברחוב הר המצדה 92/2 באשדוד (להלן: "הבית").

במועד שאינו ידוע למאשימה במדויק, אולם סמוך לפני 3.8.23 קשרו המשיבים קשר ביחד עם אחרים, שזהות חלקם ידועה, לפרוץ לביתו של המתלונן ואשתו ולגנוב מתוכו כספת על תכולתה. לשם כך הצטיידו במשאית הובלות, שבבעלותו של משיב 1 וכן בעגלת משאות להובלת הכספת. כן השיגו המשיבים מפתח מותאם לפריצת דלת הכניסה לבית, בדרך שאינה ידועה למאשימה.

במסגרת הקשר ובתיאום מראש, ביום 3.8.23 בשעה 15:50 או בסמוך לכך, הגיע המשיב 1 באמצעות משאיתו מסוג DFA ל"ז 368-62-601 לרחוב בו נמצא הבית. באותה העת, המשיב 2 שהה יחד עם אחר שזהותו ידועה למאשימה, ברכבו מסוג יונדאי סונטה ל"ז 42-945-81, בחניה הסמוכה למקום.

המתלונן ואשתו לא היו בבית. המשיבים יחד עם האחר חברו יחד, הורידו עגלה מהמשאית של המשיב 1, התפרצו לבית תוך שימוש במפתח מותאם ונכנסו עם העגלה לביתו של המתלונן ללא רשות. המשיב והאחר נכנסו לחדר הממ"ד שם הייתה ממוקמת כספת במשקל של כ-150 ק"ג אשר הכילה את הפרטים הבאים:

4 כלי נשק ברישיון: אקדח COLT - מספר FR10535 (מס' 195227), קליבר 045ACP; אקדח GLOCK - מספר VV26006 (מס' 393183), קליבר ACP046; אקדח IWI - מספר F03701 (מס' 370095), קליבר X199; אקדח SMITH WESSON - מספר 44944 (מס' 370095), קליבר SPL038 (להלן: "כלי הנשק").

· סכומי כסף: 15,000 ₪ במזומן, 5000 דולר ארה"ב.

· תכשיטים: 2 סטים של שרשרת, צמידי טניס יהלום, צמיד שטרן, 12 טבעות זהב, טבעת נישואין, שני צמידים, צמידי חמסה של תינוקות, צמיד יהלום עם אבנים כחולות, זוג עגילי יהלום, עגילים עם אבנים אדומות, עגילים בצורה של אליפסה ואבנים שחורות ושני שעונים (להלן: "**תכולת הכספת**").

המשיבים והאחר עקרו את הכספת שהייתה מקובעת לרצפה, העלו אותה על העגלה, הוציאו אותה מהבית והכניסו אותה למשאית של המשיב 1. בהמשך למתואר, נסע המשיב 1 עם הכספת והמשיב 2 והאחר ברכב הסוטה למושב ינון ונכנסו ביחד לחניה במשק 28, שם במחסן עסקו בפריצת הכספת והוציאו את תכולתה, לרבות כלי הנשק.

המשיבים והאחר נטלו עמם את התכולה של הכספת, כולל את כלי הנשק ונשאו והובילו את כלי הנשק עמם, כולם או מי מהם, בצוותא. הנאשמים והאחר עזבו את המחסן והמשק. המשיב 1 נסע עם המשאית ליער חרובית, שם השאיר את הכספת ריקה ועזב את היער.

3. טיעוני הצדדים:

במסגרת הדיון שנערך בפניי הסכימה **ב"כ המשיב 1** לכך שקיימות ראיות לכאורה הקושרות את המשיב 1 לעבירת ההתפרצות והגניבה, היינו גניבת הכספת, ברם לשיטתה אין ראיה שתלמד על כך שהמשיב 1 היה מודע להימצאות הנשקים בתוך הכספת. הוטעם כי בחומר הראיות ישנה שיחה ממנה ניתן ללמוד כי המשיב 1 הופתע מהימצאות הנשקים, כפי שהדבר מוצא ביטוי בשיחה שנמצאה בטלפון שהיה ברשותו ונתפס על ידי היחידה החוקרת. מהשלב שבו דבר הנשקים שהיו בכספת היו בידיעתו, זה לא החזיקם או נשאם, אלא נסע עם הכספת הריקה ליער חרובית. דיני הביצוע בצוותא, גם על פי גישה מרחיבה אינם יכולים ללמד על קיומו של יסוד נפשי מתאים, לא כל שכן בדיעבד. נוכח הקושי הראייתי המשמעותי והעובדה כי אין ראיות לכאורה בנוגע לנשיאת הנשק והגניבה בנסיבות מחמירות, או אז יש להורות על שחרורו לחלופת מעצר או לחילופין להורות על הכנתו של תסקיר.

4. **ב"כ המשיב 2** סבור כי אין כל ראיות לכאורה הקושרות את המשיב לפריצה ונגזרת מכך גם לעבירות הנשק. נטען כי אמנם למשיב 2 יש רכב מסוג יונדאי ואולם הימצאותו של הרכב באשדוד אינה מלמדת דבר. כך גם התקשורת בין המשיבים, לרבות בשעות הרלוונטיות אינה מעלה או מורידה שכן מדובר בחברים טובים המשוחחים ביניהם כל יום בטלפון. באשר למסרון אותו שולח לכאורה המשיב 1 למשיב 2 עם מיקום של מושב ינון (שבו לשיטת המאשימה נפרצה הכספת), הרי שמעבר לתיעוד רכב לבן אין מספר או זיהוי שילמד כי מדובר ברכבו של המשיב 2. חיזוק לכך ניתן למצוא בהודעתו של בעל המחסן ששולל קיומו של רכב נוסף. הטענה בדבר הגעת הרכב של המשיב 2 למושב ינון או ליער חרובית הן בבחינת השערות בלבד. לא ניתן לשלול שמי שגנב את הכספת לא הצליח לפרוץ אותה במושב ינון והשליכה כפי שהיא ביער חרובית. באשר לזיהוי של המשיב 2 כמי שלכאורה עוזר בהעמסת הכספת למשאית, הרי שיש להטיל ספק רב ביחס למשקלו של זה וזאת בשים לב לכך שלא ניתן לזהות פנים בסרטון האמור ולא בכדי שוטרים רבים ממשטרת קריית מלאכי לא הצליחו לזהות את הדמות המתועדת.

5. **ב"כ המבקשת** מנגד סבורה כי קיימות ראיות לכאורה כנגד שני המשיבים ללא כל חולשה. ראיות אלו כוללות, בין היתר, תיעוד מי מהמשיבים או רכביהם מהזירות השונות של האירוע; צילומים ממצלמות עין הנץ; שיחות מוקלטות; הימצאות ציוד המאפשר פריצה של הכספת במחסן במושב ינון.

ביחס לעילת המעצר, נטען כי בעניינם של המשיבים קיימת עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק סדר

הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו 1996 (להלן: "החוק") שכן קיים יסוד סביר לחשש שיסכנו את בטחון הציבור בהינתן העבירות שביצעו והתעוזה העולה מהן ונוכח הימנעותם לשפוך אור באשר למיקום כלי הנשק; עילת מעצר סטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק שכן המשיבים גנבו כלי נשק. עוד לשיטת המבקשת קמה עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(א) לחוק בשל יסוד סביר לחשש כי אם ישוחררו ינסו לשבש הליכי משפט ולהתחמק מהדין. חשש זה נלמד מהתנהלותם לאחר האירוע ושתיקתם בחקירות כמו גם הקושי של המשטרה בתפיסתם של מעורבים אחרים. מסוכנתם זו של המשיבים מועצמת בשים לב לעברם הפלילי המכביד הכולל הרשעות במגוון עבירות בגין שניהם ריצו מאסרים ממושכים. בשל כל אלה, סבורה המבקשת כי יש להורות על מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים נגדם זאת אף מבלי לבחון אפשרות שחרורם לחלופה.

6. דין והכרעה:

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, נדרשתי לחומר החקירה ולפסיקה הנוהגת, הגעתי לכלל מסקנה כי קיימות ראיות לכאורה לחובת שני המשיבים כדבעי. הראיות לכאורה מורכבות מראיות מפלילות ישירות לצד ראיות נסיבתיות.

בטרם אפרט מהן אותן ראיות אחזור על מושכלת יסוד לפיה ההחלטה בדבר מעצר עד תום ההליכים נעשית על סמך חומר הראיות הגולמי, כאשר חומר הראיות טרם עבר את "מסננת" החקירה הנגדית. בהתאם לפסיקה בשלב זה בית המשפט בוחן רק האם חומר הראיות מצביע על סיכוי סביר להרשעת הנאשם ואין הוא קובע ממצאים מזכים או מרשיעים.

דברים אלו יפים גם שעה שמדובר בראיות נסיבתיות. ההלכה היא כי ניתן להורות על מעצר עד לתום ההליכים המשפטיים על יסוד קיומן של ראיות נסיבתיות בלבד. הדיון בראיות אלו בשלב המעצר נעשה באמצעות בחינת הפוטנציאל ההוכחתי הגלום במכלול הראיות הנסיבתיות ולא תוך בחינה של כל ראיה כשלעצמה. בהקשר לכך ר' הדברים האמורים בבש"פ 8048/13 **קמיל ג'ודה נ' מדינת ישראל** [פסקה 14 להחלטתו של כב' הש' דנציגר] (פורסם בנבו, 19.12.13):

"כידוע, אין כל מניעה להרשיע אדם על בסיס ראיות נסיבתיות בלבד אם הן עומדות באמות המידה שנקבעו בהלכה הפסוקה [ראו למשל: ע"פ 5232/10 אבו ג'ומעה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (8.4.2013), פסקה 27]. בכל הנוגע לקיומן של ראיות נסיבתיות לכאורה בהליכי מעצר תיתכנה שלוש אפשרויות כפי שקבע השופט נ' הנדל בבש"פ 5588/12 ניאמצ'יק נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (24.9.2012) (להלן: עניין ניאמצ'יק): 'הראשונה - הראיות לכאורה הנסיבתיות מובילות לתמונה ברורה של תוצאה הגיונית אחת. אם כן, כמובן, עמדה התביעה בנטל. השנייה - הראיות לכאורה הנסיבתיות אינן מובילות למסקנה מרשיעה אחת, גם אם יינתן להן מלוא המשקל, ואף בהערכה שכך יהא לאחר סיום ההליך העיקרי. היה וכן, לא עמדה התביעה בנטל המקדמי לגבי אותה עבירה. השלישית - עניינה כולל גם מעין מקרה גבול. הראיות לכאורה הנסיבתיות עשויות, לאחר שיעובדו בהליך המשפטי, להביא להרשעת הנאשם, וזאת ברמה של סיכוי סביר להרשעה. אם כן, עמדה התביעה בנטל הנדרש בהליך הביניים של מעצר עד תום ההליכים'..."

7. אחר דברים אלה, יש להפנות לראייה לכאורה המפלילה באופן ישיר את שני המשיבים בהתפרצות וגניבת הכספת כשהדברים מכוונים לסרטון בו הם מתועדים מעמיסים באמצעות עגלה חפץ גדול מכוסה המתאים

לממדיה של הכספת שנגנבה על המשאית של נאשם 1. המדובר בתיעוד ממקום ההתפרצות ובסמוך לאחר התרחשותה. ביחס לראיה זו הנאשם 1 מזהה עצמו כמי שמתועד בסרטון וכך גם הוא אינו חולק שהמשאית שאליה מועמסת הכספת נמצאת בשימוש.

באשר למשיב 2, הרי שזה מזהה על ידי השוטר טל חכמון מתוקף תפקידו כאשר לדבריו רק בחודש שקדם למעצרו נפגש עמו מספר פעמים. הלכה מושרשת היא כי למעט מקרים חריגים ויוצאי דופן, שאלות נוגעות לטיב הזיהוי ומשקלו דינן להתברר במסגרת התיק העיקרי ולא בשלב המעצר. לא מצאתי כי ענייננו נופל לגדרם של אותם מקרים, בפרט כאשר השוטר מסביר את טיב ההיכרות ועל פניו אין המדובר בהיכרות שטחית. לא למיותר להוסיף כי העדר המחלוקת על כך שהמשיב 1 הוא זה שמתועד בסרטון יש בה כדי להביא בעקיפין להפללתו של נאשם 2 וזאת נוכח שורה של ראיות נוספות המלמדות על קשר ביניהם במועד ובזמן הרלוונטי. בזהירות המתבקשת גם אם היה מדובר בראיה היחידה ניתן היה לקשור את המשיבים למיחס להם.

ואולם, בנוסף לראיה זו קיימות ראיות נוספות, נסיבתיות אשר כמכלול קושרות את המשיבים להתפרצות ולא זו בלבד מלמדות על מודעותם לתכולת הכספת.

קיימים בתיק מחקרי תקשורת מהם ניתן ללמוד על תקשורת ענפה בין המשיבים מיום האירוע. אכן, לטענת ב"כ המשיב 2 מדובר בחברים המשוחחים תדירות ואולם מיקומו של המשיב 2 בעיר אשדוד בחלון הזמנים הרלוונטי יש בו כדי לשלול את האופי התמים של אותן שיחות ולמצער לשמש כראיה נסיבתית.

בכך אין סגי שכן קיימים בתיק צילומים המלמדים כי רכב הזהה לזה שבשימוש המשיב 2 נצפה נוהג בסמיכות למשאית בתוך העיר אשדוד. אכן לא ניתן לדעת מצילומים אלה האם מדובר ברכבו של המשיב 2 באופן חד ערכי, אך צילומים אלה אינם עומדים בפני עצמם ומצטרפים להם צילומים ממערכת עין הנץ בהם יש זיהוי וודאי של רכב היונדאי כרכבו של המשיב 2 כאשר רכב זה על פי הנלמד מאותם פלטים נוסע בצמידות לאותה משאית.

לא רק סמיכות הנהיגה של הרכבים פועלת לחובתם אלא גם מיקומם בסמיכות ליער חרובית שבו נמצאה הכספת והכל כמפורט במסמך המסומן פט (תשתית LPR מיום 9.8.23). עוד ראה ממצאים מחברת "פוינטר" שסיפקה לשוטרים נ.צ מדויקת של המשאית באמצעותה נמצאה הכספת ביער חרובית (ר' דו"ח פעולה שנערך על ידי רס"מ אסף בן יעקב).

בניגוד לטענת המשיב 1 אשר טען בחקירתו (טרם שמר על זכות השתיקה) כי הוא הוריד את הקרטונים שהעמיס בכביש ליד גן יבנה, קיימות בתיק ראיות נסיבתיות המלמדות על כך שהכספת הובאה על ידו למושב ינון ושם נפרצה. ראיות אלו כוללות שיחות מוקלטות בין המשיב 1 לאדר מרדכי, הבעלים של המחסן במושב ינון; מסרון אותו שלח אדר מרדכי למשיב 1 לאחר ההתפרצות ובו מיקום של המחסן. אדר מרדכי נחקר במשטרה ביום 13.8.23 ואישר כי יש לו היכרות מוקדמת עם המשיב 1. לדבריו, בסביבות השעה 16:00 הוא שלח למשיב 1 מיקום ונפגש עמו להביא לו מפתח למחסן במושב ינון. במסגרת החקירה הוצג לו סרטון הכניסה של המשאית של המשיב 1 למחסן במושב ינון והוא מאשר כי ביום האירוע, המשיב 1 ביקש להגיע למחסן כדי "**לסדר את המשאית הוא היה צריך לרתך שם משהו ברמפה**". משהוצג לו סרטון לפיו בשעה 17:23 חזר למספר דקות, מסר כי הוא הביא למשיב 1 כבל מאריך.

חיזוק למסקנה לפיה הכספת נפרצה במקום ובזמן האמור ניתן למצוא בדו"ח הפעולה שנערך על ידי רס"ר טל פרץ אשר ביצע צו חיפוש במחסן ומסר כי "**נראה שם משטח עבודה והיו כלי עבודה בתוך המחסן ומחוצה לו היה משטח עבודה שנראה כמו מקום שחותכים בו אלומיניום/ מתכות...**".

באשר לטענה לפיה לא ניתן לשלול את האפשרות לפיה הכספת נפרצה ביער חרובית הרי שזו אינה מסתברת,

בשים לב לכך שעל פי הראיות המשאית שהתה ביער חרובית למשך מספר דקות (יוזכר כי הן המשאית והן רכבו של המשיב 2 נצפו בסמיכות ליער חרובית לאחר השהות במחסן במושב ינון).

יש באמור ללמד כי בשלב בו הכספת הועברה ליער חרובית על ידי המשיבים כמבצעים בצוותא, תכולתה ובכללה הנשקים כבר הייתה ידועה למשיבים. לא למיותר להוסיף כי טענת המשיב 1 לפיה לא היה מודע להימצאות הנשקים הנה למעשה טענת באת כוחו שכן בחקירתו הכחיש את גניבת הכספת וממילא גם כל ידיעה לתוכנה. ראיות עצמאיות וישירות למודעותו של המשיב 1 לתכולת הכספת, כמו גם למעורבות המשיבים בהתפרצות וגניבת הכספת יש לראות בתמלילי השיחות שנערכו בין המשיב 1 לבין אחיו, ניסים ברדה להלן הקטעים הרלוונטיים.

הקלטת שיחה מיום 4.8.23 שעה 17:28

"יניב: אה

ניסים: שים חגורה... חגורות

יניב: ברור

ניסים: זה הפרחים והפיצוחים תוריד אצלי בבית

יניב: אני אוריד אצל אשתך

ניסים: כן כן

יניב: אבל תביא לי בגדים וזה ניסים

ניסים: תגיד לאשתך להכין לך אל תתבייש מה. אחרת אל תראה בעין מה

יניב: לא מה

ניסים: תסביר לה את זה תגיד לה יש תקלה טכנית קטנה עם חברים וחושבים שאני בתמונה תני לי יום יומיים לראות מה קורה. הם יצאו אחריך אתה יודע.

ניסים: כן כן עכשיו הם יוצאים רק. וואלה יצאו אחריך יניב, תראה שאין אוטו אחריך. יצאו אחריך יניב תראה שאין אחריך צוות.

יניב: וואה וואה כמה יש פה בשכונה משטרה וואה וואה וואה.

ניסים: לא לא יצאו אחריך צוות עכשיו אני מסביר לך סע סע עם הפרחים והפיצוחים אל תלך הבית, קח את הפיצוחים בשבילך סע. הלו...

יניב: כמה יש פה יתקפו אותי...

ניסים: סע אני אומר לך קח את הפיצוחים איתך

יניב: לא נראה לי אורי באו אליו בכלל על סמים נראה לי

ניסים: הלואי לא יניב אם הצוות הזה יושב פה לא כפרה אל תהיה תמים סע, אל תהיה מטומטם..."

הקלטה מיום 4.8.23 שעה 17:33

"יניב: אה

ניסים: יצאת בסדר?

יניב: כן

ניסים: וואה וואה מולי טויוטה מפחידה

יניב: מה?

ניסים מולי טויוטה מפחידה. אמאלה איזה צוות נכנסו אלינו לבניין אמאלה

יניב: באמא?

ניסים: ירדתי עכשיו שנייה נראה כן. כן נכנסו לכניסה, הפרצופים עליי בקיצור ביי..."

הקלטה מיום 4.8.23 שעה 17:42:

"יניב: הלו

ניסים: הכל בסדר?

יניב: כן מה באו?

ניסים: באו פרססו עצרו ישבו 2 דקות, נסענו אבל יש אצל אורי כלבים בבית

יניב: כן ראיתי עם מי הלכת?

ניסים: לבד, עצרו לי טרמפ בבאר יעקב

יניב: ומה עם מימי

ניסים: אחרי זה חיה תקח אותה מה אתה דואג, אני אגיד לחיה עכשיו.

יניב: שים לי תחתונים שים לי בגדים

ניסים: גם הזה לא הבנת?

יניב: מה?

ניסים: מה שאמרת לי

יניב: גם את הזה תוציא ברור

ניסים: עוד שעה שעתיים יש לה אורחים לא נעים, יהיה בסדר יאללה בי. אולי לא קשור בעזרת ה'

יניב: אולי באמת לא קשור.

ניסים: אבל לא, כלבים צוותות לא יודע חחח

יניב: כלבים זה נראה לי על סמים שלו מה

ניסים: לא

יניב: אולי על הזה גם אבל לא נו נו הוא ישים בבית?

ניסים: טוב יאללה ביי..."

הקלטה נוספת בין המשיב 1 לאחיו ניסים:

"יניב: אה"

ניסים: זה בפניה הקדמית או האחורית

יניב: אה?

ניסים: בפניה הקדמית או האחורית הזה?

יניב: מאחורה מאחורה

ניסים: לא הבנת אותי

יניב: מה?

ניסים: בקצה הראשון או השני אחי?

יניב: אה... באמצע כזה בין הטרמפולינה לבריכה

ניסים: תגיד לי זה עכשיו זה כולם שם בבריכה

יניב: מי?

ניסים: כולם אצלך בברכה אבל עכשיו

יניב: נו אז מה תרים את הדשא תראה את השחור תרים את השחור...

על פניו מדובר בשיחות בהן נעשה שימוש (לא מתוכם מידי) בשפת קוד המדברת בעד עצמה ונועדה להסוות משמעות בלתי תמימה בעלת גוון פלילי. דבר זה מתיישב גם עם השיחות מהן עולה כי המשיב 1 חושש כי המשטרה בעקבותיו ובעקבות המשיב 2. כך גם השניים נשמעים משוחחים על הצורך לקחת דברים או לשים אותם במקומות מסוימים תוך שימוש במילות קוד. ככל שמדובר היה בשיחות לגיטימיות, לא הוצג כל הסבר, וודאי לא כזה המניח את הדעת ובפרט כאשר חוסר הנוחות מניהול השיחה באמצעות הטלפון ניכר. לעניין זה ר' הדברים האמורים בבש"פ 7931/11 מחמד ג'בארי נ' מדינת ישראל [החלטתו של כב' הש' ג'ובראן](פורסם בנבו, 27.11.11) שיפים גם לענייננו בשינויים המחויבים מאופי העבירות: **"כידוע, פעמים רבות עסקאות סחר בסמים נעשות באמצעות מילות קוד, שנועדו לטשטש את היכולת לזהות את העסקה. בשלב זה, של הדיון בראיות לכאורה, די בכך שהשיחה מעלה חשד של ממש כי עניינה הוא בעסקת סמים, ואין המשיבה נדרשת להוכיח ביחס לכל מילת קוד את תוכנה..."**

באשר למודעותו של המשיב לתוכן הכספת, ומעבר לכל שתואר עד עתה יש להפנות לשיחה נוספת בין המשיב 1 לאחיו, ניסים ברדה:

..."

יניב: סתם, כאילו בקטנה לא לא יודע אם היה שווה את ה... לא יודע, איפה אתה?

ניסים: בסוף אבל בוצעה ההובלה או לא?

יניב: בוצע הכל מממ...

ניסים: בסדר נו

יניב: היה שם משהו מפחיד כזה שלא רציתי שיהיה

ניסים הבנתי

יניב: 4 אבל

ניסים: אה

יניב: הבנת? זה מלחיץ אותי

ניסים: אה

יניב: אה?

ניסים: אז איך הופכים כן

יניב: כן הבנת?... " (ההדגשות לא במקור, נ.א.ב).

מהמקובץ לעיל, נלמד לכאורה, שהמשיב 1 היה מודע היטב להימצאות 4 כלי הנשק לאחר שזו נפרצה. מנקודה זו ואילך הוא הופך להיות מבצע בצוותא של נשיאת והובלת נשק.

כל טענה לגבי פעולות שעשה המשיב על מנת לשלול את שליטתו על הנשקים בפועל או קונסטרוקטיבית, מן הראוי שהייתה מועלית על ידו בחקירתו. בפועל זה בחר לשמור על זכות השתיקה. דברים אלו נכונים אף ביתר שאת בנוגע למשיב 2 אשר הלכה למעשה שמר על זכות השתיקה לכל אורך חקירותיו.

אם בכל אלה אין די, הרי שניתן לראות במספר אמירות של המשיב 1 בחקירותיו ככאלה המלמדות על תחושת אשמה שיכול ויגיעו לכדי ראשית הודאה. כך למשל בחקירתו מיום 5.8.23 המשיב מסר כי "**הבנתי שמשהו לא בסדר הייתה לי הרגשה לא טובה. אני מבין שאני בסיטואציה של בעיה כלשהי שלא הבנתי מהי וזהו פה נפרדו דרכנו ועכשיו אני מנסה להבין מה גודל הבעיה שהסתבכתי בה ואני פה מעדיף לא להיחקר עד שאבין מה הבעיה שלי**". בחקירתו מיום 9.8.23 כאשר הוטח בו שחבר יחד עם המשיב 2 ויובל שריקי כדי לבצע התפרצות לדירה ברחוב המצדה באשדוד וכי גנב משם כספת השיב: "**שומר על זכות השתיקה איזה מטומטם אני איזה טיפש**". בחקירה מיום 13.8.23 שמר על זכות השתיקה באופן גורף. בחקירתו מיום 15.8.23 מסר כי את גרסתו ימסור בבית המשפט.

המשיב 2 כאמור שמר על שתיקה בחקירותיו תוך עמידה על כך כי הוא חף מפשע. בכך לא ניתן כל הסבר מצדו למסד הראיות הלכאורי המפליל והרב שקיים נגדו. בעניין זה אפנה לבש"פ 3485/18 **אבנר הררי נ' מדינת ישראל** [פסקה 20 להחלטתה של כב' הש' וילנר] (פורסם בבנו, 13.6.18): "**נקבע לא אחת כי זכות השתיקה היא זכות המסורה לכל אדם, ואולם זכות זו היא בבחינת שטר ושוברו בציודו. היינו נושאת בחובה משמעות ראייתית לחובת הבוחר להשתמש בה, וזאת אף בהליכי המעצר**".

יוצא אפוא, שהמבקשת הניחה תשתית ראייתית לכאורית כנדרש וללא חולשה לחובת המשיבים בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום.

8. עילת מעצר:

בעניינם של המשיבים קיימות מספר עילות מעצר מצטברות. בראש פרק זה יש להקדים ולומר כי גם אם היה מדובר רק בעבירות רכוש, הרי שבנסיבות העניין מדובר בעילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(2) המקימה מסוכנות לביטחון הציבור ורכושו. בהקשר לכך, מדובר בעבירת רכוש שעניינה פריצה לבית מגורים; המדובר בפריצה בצוותא חדא של לפחות 3 מעורבים; תוך תחכום ותעוזה רבה; לצורך ההתפרצות המשיבים נערכו מבעוד מועד עם מפתח מותאם, משאית, עגלה, איסוף מודיעיני וידיעה מוקדמת לגבי הימצאותה של הכספת בדירת המתלוננים. בעניין זה הדבר נלמד גם מהגעתם מראש עם רכב משא גדול. לכל אלו נוסף את הרכוש הרב שנמצא בכספת לבד מכלי הנשק. יש בכך ללמד כי מדובר בעבירת רכוש המקימה עילת מעצר בהתאם לבש"פ 543/98 **פרנקל נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(4) 268 והפסיקה שבאה בעקבותיו.

יתרה מכך, מקום שבו ראינו שקיימות ראיות לכאורה שהמשיבים היו מודעים להימצאות הנשקים, הרי שמדובר בעילת מעצר סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(2) המועצמת נוכח העובדה שמדובר ב-4 אקדחים תקינים

שלא נמצאו ואין לדעת לאילו ידיים התגלגלו. מעבר לכך, המשיבים כאמור שמרו על זכות השתיקה. אמנם מדובר בזכות המוקנית להם, יחד עם זאת, נקבע בפסיקה כי כל עוד הנאשם סוכר פיו והנשק לא נמצא יש בכך לחזק את עילת המסוכנות (ר' למשל בש"פ 1748/11 בעז יחזקאל נ' מדינת ישראל).

כמו כן ישנו חשש ממשי לשיבוש הליכי חקירה בשים לב לכך כי ישנה אינדיקציה למעורבות אחרים שחלקם טרם נתפסו ונחקרו.

מעבר לכל אלה על פי הנתען מדובר במשיבים שהורשעו במגוון עבירות בגין ריצו תקופות מאסר ממושכות. למשיב 1 - תשע עבירות קודמות שחלקן התיישנו בעבירות של גניבת רכב, קשירת קשר לעשות פשע, פריצה לבניין שאינו דירה, גניבת רכב ועוד. המשיב ריצה מאסרים ממושכים שלא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות נוספות. למשיב 2 - 9 הרשעות קודמות שחלקן התיישנו בעבירות של סיוע לקבלת דבר במרמה, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, הפרת הוראה חוקית - הרשעות רבות, עבירות רכוש, קשירת קשר לביצוע פשע. ריצה מאסרים ממושכים אשר לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות נוספות.

9. כל נשכח כי לצד עבירות הרכוש מושא כתב האישום, מיוחסות למשיבים עבירות בנשק (נשיאה והובלה), גניבת נשק בנסיבות מחמירות - מדובר בארבעה אקדחים לצד רכוש כולל תכשיטים רבים, סכומי כסף במזומן - 15,000 ₪, 5,000 דולר ארה"ב. כידוע, המדיניות השיפוטית בעבירות נשק נקודת המוצא הינה מעצר עד תום ההליכים, אף ביחס לנאשמים צעירים, נעדרי עבר פלילי, לצד תסקיר חיובי, למעט מקרים חריגים בעלי נסיבות יוצאות דופן. בענייננו, לא הובאו נסיבות חריגות ויוצאות דופן המצדיקות סטייה מן המדיניות השיפוטית שהתווה בית המשפט העליון בעבירות הנשק. משאלה הם פני הדברים, **הנני מורה על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.**

עותק ההחלטה יישלח לב"כ הצדדים.

ב"כ המבקשת תדאג ליטול את חומר החקירה מלשכתי.

ניתנה היום, 03 דצמבר 2023, בהעדר הצדדים.